

pere endog paa de længste Reiser, ogsaa gjøres gjældende mod Styrmand, medens der vistnok, i Lighed med hvad i andre Lande er Tilfældet, kunde være Anledning til at lade en mindre omfattende Prøve være tilstrækkelig til at sætte en Mand istand til at fare som Styrmand, og Tilladelse til at fare i denne Egenkab idetmindste paa kortere Reiser burde derfor efter Bestyrelsens Stjøn, saaledes som i England er Tilfældet, tilstaaes den, der godtgjør for Navigationsdirecteuren eller anden Bedkommende, at han forstaaer at regne Bestik, finde sin paaværende Brede ved en Observation af Solen og Meridianen samt sætte sin paaværende Plads ind i Kortet. Naar da en saadan forandret Indretning af Navigations-examinerne først var truffen, vilde det formentlig være Tid til atter at lade § 10 træde i fuld Kraft, saaledes at det for overhovedet at fare som Styrmand maatte udfordres, at den Bedkommende havde underkæstet sig denne Prøve, hvorhos da Lovens § 4 tillige turde være at ændre saaledes, at Navnet Styrmand ikke kunde føres af andre end disse prøvede Personer.

Kjøbenhavns Magistrat har udtalt, at der vel ikke heri Staden er sporet nogen Ulempe af de Bestemmelser i Loven, om hvis Forandring der er reist Spørgsmaal, men at dette formeentlig har sin Grund deels i, at de fleste af de her hjemmehørende Skibe ere beskæftigede i den større Fart, deels i, at det ikke her har nogen Vanskelighed at finde examinerede Styrmand, medens det derimod efter alt Foreliggende maa ansees høvet over al Tvivl, at navnlig Bestemmelsen i Lovens § 10 er ikke lidet trykkende for næsten alle Provinds-rhederier. Naar imidlertid Foreningen for Søfartens Fremme og Kjøbenhavns Skipperlaug have foreslaaet midlertidig at sætte bemeldte § 10 ud af Kraft, indtil der kunde have et tilstrækkeligt Antal Styrmand, som havde underkæstet sig en lempeligere Prøve i Styrmandskunsten end den nuværende, har Magistraten ikke ganske kunnet tiltræde denne Ansøelse. Den Ansøelse og Tillid, som den danske Handelsmarine nyder i den fremmede Fragtsart, skyldes nemlig

efter Magistratens Formening for en væsentlig Deel den Garanti for Skipperes og Styrmands Dygtighed som Navigateurer, som den bestaaende Navigationsexamen yder, og naar der nu indføres en modereret Examen af denne Art, turde dette om end ganske uden Grund let gjøre Skaar i Udlandets gode Mening om de danske Skibe overhovedet. Mere anbefalelig synes derfor den Udvei at være, paa mindre Skibe i den mindre Fart kun at fordrø een examineret Navigateur ombord, nemlig Skipperen, og Magistraten har derfor fundet forsaavidt at burde tiltræde Grosferer-Societetets Comittees Forslag om, at det ved Lov tillades Skibe af ikke over 30 Commercelæsters Drægtighed i Fart paa hele Nordsoen og Østersøen istedeffor en examineret Styrmand at antage en saakaldet Bedstemand; dog med den Modifikation, at Grændsen for Skibenes Størrelse sættes høiere, saasom til 35 à 40 Commercelæster, da ellers den væsentligste Deel af den store Korn- og Kulforretning paa Storbritanniens Østkyst vil være udelukket fra at nyde godt af denne Bempelse. Hvad dernæst angaaer Spørgsmaalet om Grændsen imellem Skipperes og Sættekipperes Næringsberettigelse, da har Magistraten forsaavidt en Forandring i saa Henseende maatte findes nødvendig, troet nærmest at burde slutte sig til det af Bestyrelsen for Foreningen til Søfartens Fremme gjorte Forslag om, at der indrømmes Sættekipperer Ret til indenfor de i Lovens § 2 bestemte Grændser at føre Skibe af indtil 30 à 35 Commercelæsters Drægtighed.

Under de Overveielser, hvorfor denne Sag derefter har været Gjenstand i Ministeriet, har man maattet ansee det utvivlsomt, at der ikke er Anledning til at foretage væsentligere Forandringer i den ved Loven af 19de Febr. 1861 truffne Ordning af Søneringsforholdene, da denne Ordning er støttet paa Sagkyndiges Udtalelser, og der ikke have Erfaringens Vidnesbyrd for, at Lovens Bestemmelser ere saa besværende, at videregaende Ændringer maatte ansees nødvendige, for at Søfarten ikke skulde hemmes i sin frie Udvikling. Ministeriet har derfor hyerken kunnet finde Jøie